

Алла КІСЬ

**РЕШЕТИЛІВСЬКИЙ ЦЕНТР ВИШИВКИ ТА КИЛИМАРСТВА:
ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНА ТВОРЧІСТЬ**

Відомим центром української вишивки і ткацтва на Україні та поза її межами є Решетилівка Полтавської області. Тут віддана займалися виготовленням килимів-гобеленів ручної роботи, вишитих рушників, жіночих та чоловічих сорочок тощо.

Відкриття Всеукраїнського центру вишивки та килимарства відбулося 18 травня 2019 року відбулося на Полтавщині, у смт. Решетилівка. Саму презентацію центру було здійснено за урочистих обставин у рамках щорічного свята народного мистецтва «Решетилівська весна».

Керівник Всеукраїнського центру вишивки та килимарства, майстриня художньої вишивки Надія Вакуленко опікується набором майстрів та художників, аби була можливість займатися декоративно-прикладною творчістю. Адже прилучення юнацтва до здобутків української культури не лише у сфері традицій української народної вишивки та килимарства, але й опанування багатьох інших видів декоративно-прикладного мистецтва ефективно сприяє етнізації підростаючого покоління, формування у нього національної самосвідомості та гідності, поваги до надбань не лише власної культури, але й інших [2; 3].

Потрібно відмітити, що підґрунтям для появи Всеукраїнського центру вишивки та килимарства стало наступне: обидва види народного мистецтва краю, а саме – решетилівську вишивку «білим по білому» та килимарство з рослинним візерунком, – було внесено у національний список переліку елементів нематеріальної культурної спадщини, а також номіновано на включення до списку ЮНЕСКО.

Решетилівка – відомий осередок вишивального мистецтва, багатий на імена народних вишивальниць. Серед знаних майстрів на полтавській землі, що особливо вирізняються вишитими виробами, варто відзначити: Вакуленко Надію Вікторівну, яка на даний час є керівником Всеукраїнського центру вишивки та килимарства, є членом Національної спілки майстрів народного мистецтва, заслуженим майстром народної творчості України, учасницею Всеукраїнських та міжнародних виставок народного і декоративно-ужиткового мистецтва, її вироби є експонатами Національного музею народної архітектури та побуту України (с. Пирогово), Національного музею народного декоративного мистецтва, Решетилівського музею художнього професійного лицю, зберігаються в приватних колекціях; Іпатій Ніну Іванівну – заслуженого майстра народного мистецтва України, членкиню Національної спілки майстрів народного мистецтва України, яка працювала на фабриці художніх виробів в Решетилівці художником ручної вишивки, а потім викладачем в художньому училищі Решетилівки, займалася творчою працею у власній майстерні, відродила за старовинними малюнками вишивані орнаменти дружини гетьмана Полуботка; Пілюгину Ларису Михайлівну – народного майстра з художньої вишивки, членкиню Спілки майстрів народного мистецтва, членкиню Спілки художників України, яка є автором рушників, скатертин, сорочок, виконаних із використанням традицій вишивки Полтавщини.

Решетилівка багата на автентичні традиції килимарства, техніки ручного ткацтва, орнаменти та візерунки, композиційні рішення та кольори.

Традиційно в Решетилівці виготовляли гладкі (безворсові) шерстяні килими з рослинним і, рідше, геометричним орнаментом. Ткалі їх вручну, за зразком, частіше по пам'яті [1]. Майстри вільно варіювали квіткові мотиви, то розмішуючи окремі елементи на полі, то збираючи їх в букети, кожного разу створюючи нові композиційні рішення.

Решетилівським килимам властиві пластичні форми рослинних орнаментів і ніжний, світлий колорит.

Найвідомішими на Україні, та далеко за її межами є килими, створені народним художником України Євгеном Івановичем Пилюгіним, незмінним упродовж багатьох років директором Решетилівської фабрики художніх виробів народним художником України Леонідом Самойловичем Товстухою, видатною, званою та шанованою у по цілому світові майстриною, лауреатом Національної премії імені Тараса Шевченка, заслуженим майстром народної творчості Надією Нестерівною Бабенко.

Відмітимо, що саме килим у виконанні Надії Нестерівни Бабенко, який має назву «Дерево життя», репрезентовано у Нью-Йорку (Блакитний зал ООН). А копія цього килима є окрасою Решетилівського музею ткацтва і вишивки. У цьому музеї представлено кращі здобутки решетилівських майстрів, майстерно виконані килими, гобелени, вишиті вишиванки, картини тощо. Тут можна ознайомитися із історією розвитку ткацтва і вишивки у Решетилівському краї.

Діяльність Всеукраїнського центру вишивки та килимарства спрямована й на активне залучення молоді до українських традицій народного декоративно-прикладного мистецтва. Робота центру здійснюється у декількох напрямках. Це і популяризація традиційних для даної місцевості видів декоративно-прикладного мистецтва засобами інтернет-ресурсів та очним проведенням майстер-класів, видання книг, дослідно-пошукова робота, пов'язана зі створенням нових робіт на основі віднайдених взірців старовинних сорочок, старих малюнків, вишивальних технік тощо.

Список використаної літератури

1. *Кара-Васильєва Т. В.* Декоративне мистецтво України ХХ століття. У пошуках «великого стилю» / Т. В. Кара-Васильєва, З. А. Чегусова. – К.: Либідь, 2005. – 280 с.
2. *Кудря О.* Науково-методичні аспекти формування національної самосвідомості в учнів у процесі трудового навчання / О. Кудря // *Нова педагогічна думка.* – 2017. – № 3. – С. 55-58. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npd_2017_3_17
3. *Титаренко В. П.* Вишивальне мистецтво на Полтавщині / Титаренко В. П. // *Наукові записки. Серія: Педагогіка.* – 2011. – № 3. – с.154-156 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [file:///C:/Users/User/Downloads/Tutarenko%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/Tutarenko%20(1).pdf)

Світлана СОЛОНУХА

ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ФІЗІОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Анотація. У статті обґрунтовано науково-педагогічні аспекти підготовки фахівця з фізичної реабілітації в системі закладу вищої освіти. Визначена суспільна значимість діяльності кваліфікованого фахівця у його практичному застосуванні знань і навичок оздоровчо-реабілітаційних технологій при відновленні та збереженні здоров'я пацієнта.

Ключові слова: фізичне виховання, фізична реабілітація, компетентність, фізичне виховання, реабілітація.

Фізична реабілітація останнім часом набуває провідної ролі у комплексному застосуванні відновлювальних заходів та лікуванні захворювань та ушкоджень. Людина, яка перенесла хворобу або травму, або має патологію психофізичного стану від народження, в багатьох випадках є залежною від сторонньої допомоги і не завжди може сама знайти розв'язання проблем, що пов'язані з нездатністю турботи про себе [5, с. 169]. Ці причини є базовими щодо підвищення інтересу до різних аспектів реабілітації. Повну та всебічну реабілітацію можна завершити за допомогою відновлення фізичного, душевного і соціального добробуту людей з різними вадами здоров'я.

Система підготовки фахівця з фізичної реабілітації у закладах вищої освіти України набуває соціального значення. Зростання попиту населення на фізично-